

عنوان مقاله:

نجوم دربین النهرین (بابل قدیم و آشور جدید)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تاریخ و تمدن ایران و اسلام، دوره 7، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

ناهید رافعی - دبیر تاریخ، کارشناسی ارشد تاریخ ایران اسلامی دانشگاه پیام نور مرکز اصفهان

خلاصه مقاله:

چکیده مردمان باستان گمان می کردند که پدیده های طبیعی همانند انسان زنده هستند و اراده ی نیروهای فوق طبیعی را شبیه به اراده ی انسان می دانستند. در ذهن آنان این نیروها در زمین، آسمان و دریاها حضور داشتند و به زندگی آنان نظم می بخشید و همین نحوه ی نگرش به جهان بود که به مرور زمان چهره ی خدایان در قالب تندیس ها نمایان گردید و برای خورشید، ماه، ستارگان، درختان و انواع حیوانات درک و شعور قائل شدند. مرحله ی کشاورزی در تدوین نجوم باستان تاثیر خاص خود را داشته است و گام نخست در این مرحله از زندگی انسان ها ایجاد پرستش گاه و معابد بود، تا پیشگویی نظام مند گردد و اختر بینی و رخدادهای آسمان روی الواح ثبت گردد. دانش اختر بینی باستان که بر پایه ی حدس و گمان و خرافه بود، سبب به وجود آمدن زیچ ها و رصدخانه ها گردید. این پژوهش با بهره گیری از منابع کتابخانه ای و استفاده از روش توصیفی - تحلیلی در پی آن است تا به بررسی نجوم دربین النهرین (بابل قدیم و آشور جدید) بپردازد. کلید واژگان:

کلمات کلیدی:

نجوم، بین النهرین، بابل، آشور.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1738575>

